

להקשיב לאמריקאים אבל לפעול בלבנון

21.06.2026 | שבת בן מאיר written by

"מה שמגן על ביירות כיום הוא דיפלומטיה המבוססת על טילים איראניים" אמר ביום ראשון חסן פדאללה, חבר הפרלמנט הלבנוני מטעם חיזבאללה.

בטקס שקיים הארגון לזכרו של עלי דקדוק, שחוסל באחרונה על ידי ישראל, תקף פדאללה את הממשל הלבנוני על נכונותו לשאת ולתת עם ישראל. הוא לעג ליומרותיו להחרים את הנשק מחיזבאללה והבהיר "הנשק שלנו יישאר בידינו, ההתנגדות תימשך".

הרוח הגבית לה זכו איראן וחיזבאללה בעקבות החתימה על מזכר ההבנות כבר מורגשת בכל התחומים: בלחימה בשטח, בהתנהלות המדינית, במגרש הפוליטי הפנימי ובמאבק על דעת-הקהל. עבור מדינות וארגונים בעלי אידאולוגיה דתית-קנאית, תחושת ההישג והמומנטום החיובי, הם דלק למכונת הלחימה ולהנעת כל שאר המאמצים.

תקצר היריעה מלפרט את החולשות והסיכונים של המהלך האמריקני בחתימה על מזכר ההבנות ובהתנהלות סביבו. המשטר בטהראן שקיבל הוכחה ברורה ללהיטותו של טראמפ להגיע להסכם וליעילותה של השליטה במיצר הורמוז כמנוף לחץ כלכלי, עושה בכך שימוש מניפולטיבי שעה אחר שעה.

במדינות האזור מתחילים לעכל את הדברים ולהתארגן למציאות של משטר איראני קיצוני, נקמני ובעל יכולות. למרות שהדברים לא ייאמרו בקול רם לא קשה להעריך מה חושבים שם על התנהלות ממשל טראמפ. עוקבים אחר הדברים גם בסין וטיוואן וגם ברוסיה ובאירופה.

להימנע מתהנגדות חזיתית

המחשבה שההסכם יאפשר לממשל טראמפ להתמודד עם האתגרים הכלכליים שיצרה המלחמה ולהגיע במצב משופר לבחירות האמצע, לא מביאה בחשבון את הסחטנות האיראנית ואת התעלולים שהמשטר בטהראן ירשה לעצמו לבצע בתקופה שנתרה, לאחר שזיהה את נקודת התורפה האמריקנית. התרגילים לאורך השבוע שחלף הם רק קדימון למה שצפוי. כיצד זה ישפיע על בחירות האמצע? את השאלה הזו צריכים לשאול יועציו של טראמפ.

בשיחה עם כתבים, טרם המראתו לשווייץ, הביע סגן הנשיא האמריקני ג'יי.די ואנס את תקוותו להתקדמות בסבב השיחות הנוכחי, בשתי סוגיות: הגרעין והפסקת האש בלבנון.

הוא לא הראה כל סימן של מבוכה מכך שהמשא ומתן על לבנון מתנהל בינו לבין איראן. נותנת החסות של חיזבאללה, מעל ראשו של הממשל הלבנוני הלגיטימי, ממשלו של הגנרל ג'וזף עאון, שאותו וושינגטון מבקשת לחזק, ומולו היא מבקשת שישראל תגיע להסדרים.

בענינו, אך מובן שארה"ב היא שתיקבע את התנאים בהם ישראל תוכל לפעול בזירה זו, להסרת איומים ולשמירת ביטחונה. מי שהסכים בתחילת המגעים לקיים זיקה בין איראן ולבנון- עומד להנציח אותה במסגרת הסכם מדיני. יסייעו לו בכך נציגי פקיסטן וקטאר ☒ השותפות לרקחתה של המרקחת הזו.

הדילמה שבפניה ניצב הדרג המדיני בישראל היא איך להמשיך לפגוע בחיזבאללה, ולכל הפחות לא לאבד את ההישגים שהושגו מולו, בלי להעצים את ההתנגשות החזיתית עם ממשל טראמפ.

מנקודת מבטה של ישראל, שילוב של מוטיבציה גבוהה, ביטחון עצמי ומומנטום חיובי אצל האויב, לצד הגבלות על פעילות צה"ל עלול לגבות מחירים כבדים מכוחותינו. לכן חופש פעולה וביצוע כל המהלכים הנדרשים להגנה על לוחמינו חייבים להיות מחוץ לדיון שמתקיים עם ארה"ב על המותר והאסור בצל המשא ומתן עם איראן.

לצד המשך ההחזקה ברצועת-הביטחון ישראל צריכה לנצל כל הפרה של הפסקת-אש מצד חיזבאללה כדי לגבות ממנו מחיר יקר. אם הורדת הבניינים בדאחיה גורמת לעימות עם טראמפ, אפשר להשהות אופציה זו ולגבש "חבילת" מהלכים אחרים שנוקיה לחיזבאללה לא נופלים ממנה. התקיפות שבוצעו במרחב הבקאע ☒ הן המחשה של הרעיון הזה. לצידן יש סט של אפשרויות שלא יתפסו כהתרסה מול טראמפ אך ישיגו אפקט לא מבוטל נגד חיזבאללה.

זהו אמנם מענה דחוק אך כנראה למצב זמני. איראן וחיזבאללה יתקשו להתמיד לאורך זמן בשמירה על נקודת האיזון הרגישה מול טראמפ. ניסיון העבר מבסס אופטימיות גם ביחס לכך.

פורסם בישראל היום, בתאריך 21 ביוני 2026.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.